

گیلان امروز؛ پلی با مفهوم درد معیشت

گیلان امروز، یاشار مقدم– رودها با مسیر خود سرنوشت انسان را رقم می‌زنند و جالب این‌که هر یک خاطره‌ی مخصوص به خود را دارند. با این وجود خاطراتی که آستاراچای محصور در سیم‌خاردارهای درهم تنیده‌ی انبوه (روس چایی) دارد، بسیار عمیق و گسترده است؛ پر از زخم است، پر از اندوه، پر از فریادهای در گلو مانده و پر از راز است و رمز.

این رودخانه هنوز صدای سم اسب‌های افسران و سربازان مغموم و شکست‌خورده‌ی سپاه قجری را به خاطر دارد که با انعقاد قراردادهای ترکمان‌چای و گلستان، پاره‌هایی از ایران عزیز را بر آن‌سوی رودخانه رها ساختند و این چنین آستاراچای نامش در تاریخ ایران به عنوان مرز ثبت گردید. هنوز هیاهوی ناشی از این وقایع آرام نگرفته بود که «اتحاد جماهیر شوروی» حاکمیت خود را بر مناطق آن‌سوی رود تثبیت کرد و آستاراچای هم‌چنان مرز حایل میان ایران و این کشور سوسیالیستی باقی ماند. همان کشوری که در زمان موجودیت خود یکی از دو ابرقدرت مطرح وقت بود و جهان را با سیاست دوقطبی و البته تقابل با دنیای افسارگسیخته‌ی سرمایه‌داری در حالت توازن نگاه داشته بود.

آستاراچای بی‌شک رودخانه‌ای بزرگ‌تر از نام و مشخصات جغرافیایی خود است؛ رودی سرانرس خاطره– استرس– فریادهای خفه– گذرهای پنهان– بی‌داد خان‌ها– مهاجرت‌ها– توره‌های ماهی‌گیری– لب‌خندهای گذرای مرزبانان– و گناه کشاکش میان رود و خزر و از این نظر بی‌شک بعد انسانی خود را حفظ کرده و خواهد کرد و همانند سایر رودخانه‌ها با مسیر خود سرنوشت انسان مجاورش در دو سوی مرز را قلم زده و خواهد زد. هم‌چنان

که در حافظه‌ی دیداری خود شاهد چندین مهاجرت جمعی بوده که مشخصا می‌توان به دو مورد عمده اشاره داشت؛ نخستین مهاجرت در زمان حاکمیت قجرها و پس از انعقاد قراردادهای منحوس بوده که جمع کثیری از ایرانیان سرزمین‌های واگذار شده به روسیه‌ی تزاری به این‌سوی رود آمدند و در واقع این مهاجرین مه‌راه با بومیان منطقه سنگ بنای شهر را نهادند. اما مهاجرت دوم که شاید مهم‌ترین‌شان باشد هجرت تعداد زیادی از مردم شهر و روستاهای اطراف در زمان ورود ارتش شاهنشاهی در زمان حاکمیت فرقه‌ی دموکرات آذربایجان، به آن‌سوی خط نامریی بود (در میان تمام سرزمین‌ها بدون توجه به ارزش‌های انسانی، انسان‌ها را مرزبندی می‌کند.) و همان چیزی در مورد مهاجرین اتفاق افتاد که ویکتور هوگو بدان اشاره کرده: «بدون نان نمی‌توان زیست اما بدون وطن هم نمی‌توان!» در این نوشتار بنا ندارم که دلایل بروز این جنبش دموکراتیک دهقمانی را مطرح سازم اما بی‌شک فقر مطلق– بی‌داد خان‌ها و حکومت و بی‌عدالتی از عمده‌ترین دلایل بود و بر این اساس قسمت نخست جمله‌ی ویکتور هوگو مصداق می‌یابد. پس از بازگشایی مرز در اواخر دهه‌ی ۶۰ بازماندگان مهاجرت که به شوق دیدار از وطن و آشنایان آمده بودند دیگر همان کسانی نبودند که رفته بودند چون نه مکان دیگر همان مکانی بود که زمانی آن‌را ترک کرده بودند و نه زمان همان زمان. امروز اما نمی‌توان انکار کرد که سیم‌خاردارهای درهم تنیده‌ی انبوه– دنیای شلوغ بازارچه‌ی ساحلی و دیگر مراکز تجاری شهر– کامیون‌های ترانزیت قطار شده در بلوار سفیر امید (این مساله در سال جاری باعث وقوع تصادفات بسیار شده است)– زنان و مردانی ملقب به «واتای‌لی»– تابلوی ادره‌ی کل گمرک در جوار «باغ ملی» شهر، همه و همه روزانه به شهروندان آستارا یادآور می‌شوند که شهری به همین نام بر آن‌سوی پل مرزی نفس می‌کشد. این پل مکانی است که هویت بسیاری از شهروندان دو سو را در سالیان گذشته شکل داده و ما نیز به نوبه‌ی خود، آن‌را برای اهداف خاص خود شکل داده‌ایم، مکان نوستالژی که اتفاقا مکان درد معاش نیز هست. درد معاش واژه‌ای است که در خود هم بر علت و هم بر درمان دلالت دارد. اما نوستالژی حاصل از آن احساسی برخاسته از این

توهم است و بدین ترتیب موجب فرآیندی پراحساس و رقت‌انگیز از به یادسپاری، خاطره‌سازی و تخیل‌پردازی می‌گردد. این همان پلی است که در طول دهه‌های گذشته، شاهد گذار انسان‌های بسیاری آن هم با مقاصد متفاوت– شاهد رنج‌ها و شادی‌ها و بیم و امیدهای آن‌ها بوده است و البته مدتی است که با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی این پل تبدیل به روزنه‌ی امیدی برای تامین معیشت تعدادی از شهروندان دو سوی رود

گشته است. با این‌حال بخش اساسی وجودی همه‌ی آن‌ها دست‌ناخورده در زندگی گذشته‌شان باقی مانده است. بیست و چند سال پیش که مرزها بازگشایی شدند برای ساکنین این سوی مرز هیجان و شوق عمده دیدار از کشور شوراها و گرفتن خبری در مورد بستگان مهاجرشان بود و برای «واتای‌لی‌ها» که در آن‌زمان مردمانی ساده و به دور از زیاده‌خواهی‌های مرسوم دنیای سرمایه‌داری بودند دیدار از کشور مادر انگیزه‌ی اصلی بود اما خیلی زود با ورود پارامتر اقتصاد و البته عواملش هنوز دو هفته نشده خیابان‌های آستارا به تسخیر فروشندگان حننا، پارچه و محصولات پلاستیکی درآمد و باغ رو به‌روی گمرک هم به مکانی برای جولان افرادی که انواع و اقسام کالا‌های تولید کشور شوراها و دیگر کشورهای بلوک شرق (محصولات بهداشتی– چای– سیگار– وسایل برقی– قطعات صنعتی مورد نیاز صنعت و…) را از اوتای‌لی‌ها خریداری می‌کردند، تبدیل شد. آرام‌آرام اندیشه‌های اجتماعی– قانون– عدالت و هم‌بستگی بر ساکنان هر دو سو تاثیر گذاشت و در پی آن بر عمده‌ی نیروهای بازار هم اما بسیاری از صاحبان سرمایه نسبت به این امر مقاومت نشان دادند. حالا دیگر نه خبری از صف‌های اهالی شهر در مقابل ادارات مربوطه برای استفاده از حق گذر مرزی‌شان است (چراکه در این‌جا هم گروهی منافع اصلی را دارند) و نه خبری از اشتیاق برای رفتن به «واتای» اما اشتیاق عجیبی برای اخذ مدارک دانش‌گاهی در باکو در میان صاحبان ثروت– برخی از اساتید دانشگاه و صداالبته مدیران و خصوصا افرادی که علاقه‌ی فراوانی برای ورود به مجلس دارند به وجود آمده است.

واتای‌لی‌ها اما بهره‌ی بیش‌تری داشته‌اند. ارزش بالای پول آن‌ها نسبت به ریال امکان خرید بیش‌تری را برای‌شان فراهم می‌کند: آن‌ها طالب همه‌چیزند از شیر مرغ تا جان آدمی‌زاد چراکه از تولید در آذربایجان چندان خبری نیست و این کشور یک فروشنده‌ی صرف نفت خام است. در گفت و گوهای متعددی که در قهوه‌خانه‌های شهر با این میهمانان داشتم‌ام جز تعدادی که از رهگذر تجارت، صاحبان سرمایه گشته‌اند باقی از نبود کار و عدالت اجتماعی انتقاد دارند و البته در مقام مقایسه حکومت شوراها را به وضعیت کنونی ترجیح می‌دهند و اعتقاد دارند که در زمان سابق امکان

{گیلان زمین}

پل آستارا؛ پلی با مفهوم درد معیشت

و شرایط زیست اولیه‌ی زندگی از سوی دولت تامین می‌شد و برای همه‌ی شهروندان امکان کار فراهم و عدالت اجتماعی در دسترس بود.

مراکز تجاری شهر هم تقسیم‌بندی شده‌اند:بازارچه‌ی ساحلی مکانی برای فروش اجناس ایرانی با مارک‌های خارجی و البته اجناس چینی– مراکز تجاری مرکز شهر مکان فروش برندهای ترک– پیاده‌روها و پارهای از واحدهای بی‌نام، مکانی برای تبدیل پول و صرفای‌های غیر رسمی و واحدهای صنفی بندر و حوالی گمرک حالا رونق عمده‌ای یافته‌اند و به مکانی برای خرید آذری‌ها تبدیل شده‌اند البته نباید داروخانه‌ها را فراموش کرد که از مراکز مورد توجه آذری‌ها هستند!از کجا؛ چهقدر و چگونه عجیب رقابتی پابرجاست چونان که هرکس تنها به فکر ارتقای خویش بماند! این پدیده امکان فعالیت چند نوع از دلال‌ها را هم فراهم آورده: دلال‌های ارز– دلال‌های درمان– دلال‌های ورود کالای مرتبط با گذر مرزی– دلال‌های همان که می‌گویند «وای نگو» و… و این چنین آستارا که تا دیروز «وسوسه‌ی مجسم فرهنگ بود» امروز تمثیل‌گر صرف بازار و فعالین‌اش شده است. حالا دیگر حتا شیوه‌های تولید شهرستان براساس خواست تجاری تغییر سمت داده و زمین‌های کشاورزی به یغمای ساخت انبارهای تجاری رفته و شلوغی‌های آزاردهنده‌ی ایام تعطیل و روزهای آخر هفته و… و صداالبته گرانی افسارگسیخته‌ی شهر که حتا تراز بالاتری از بسیاری از شهرهای گران ایران دارد، شهروندان را می‌آزارد و این مشابه اوضاع جهانی است که دچار دگرگونی شده است. تجارت جهانی و بازار بین‌المللی که

پیش از این در عین احترام به مرزها بازارهای ملی را دربرمی‌گرفت اکنون در گیر و دار محو کردن مرزهاست. واقعیت این است که جریان‌های عمده‌ی اقتصادی– مالی– تکنولوژیک و اطلاعات و در یک کلام دنیای سرمایه‌داری در کشور شوراها و گرفتن خبری در مورد بستگان مهاجرشان بود و اگر برای متوازن کردن گرایش‌های نابرابر و آشوب‌انگیز بازار، کاری صورت نگیرد، تنش و خشونت ناشی از آن شکاف این وضعیت را رو به وخامت خواهد برد. اما پیش از این قواعد این ویروس کرونا بود که تاثیرات سریع خود را نشان داد و فعالیت گمرک آستارا را به چالش کشید (مهم‌ترین پل ارتباطی راه‌بردی– دروازه‌ی ورود به منطقه‌ی قفقاز– دروازه‌ی طلایی ورود به اروپا– دارای بزرگ‌ترین صادرات در زمینه‌ی تجارت چمدانی– سوم‌این مرز فعال کشور در زمینه‌ی صادرات و واردات– یکی از قدیمی‌ترین گمرکات کشور با نزدیک به دو سده سابقه– تبه‌ی نخست صادرات و بزرگ‌ترین گمرک زمینی شمال کشور– از امن‌ترین و پرترددترین مرزهای زمینی کشور– دوم‌این منبع درآمد استان گیلان و دارای بیش‌ترین سهم ارزی صادرات چمدانی در کشور همگی از ویژگی‌های این گمرک هستند.)

مکان‌های پرازدحام تجاری دیروز را امروز آن‌چنان سکوتی در بر گرفته‌است که تا پیش از این قابل تصور هم نبود و آن‌چه بیش نگران‌کننده است به جز توقف صادرات چمدانی، بی‌کار شدن افراد زیادی است که البته بسیاری از آن‌ها گوشه چشم‌شان به دست‌فروشی– باربری– دکه‌داری– راندنگی اژانس و تاکسی و… بود که به نظر در نبود حمایت‌های معیشتی لازم از سوی دولت نبود تولید و کار در بخش خصوصی روزگار سختی را سپری می‌کنند. اما من امید دارم که این رود و پل همیشگی هنوز و برای همیشه عمیق‌ترین خاطره‌ها را برای شهروندان خود فراهم سازند با آمیزه‌ای از سیاست– معیشت– جغرافیا– مسایل امنیتی– پارامترهای محیط‌زیستی و ده‌ها پارامتر دیگر. راستی اگر علاقمند به گردش‌گری هستید از دیدن صیادانی که در پشت فنس‌ها و سیم‌خاردارهای مرز صف می‌کشند و منتظر سوت رهایی هستند تا خود را به آب سرد بزنند غافل نشوید که تنها در یک جای جهان و آن‌هم دو سوی مرز این رودخانه اتفاق می‌افتد.

نگرانی کشاورزان گیلانی از قیمت‌های نجومی کودهای شیمیایی

در مورد چگونگی تامین و توزیع کودهای شیمیایی برگزار کردند. بررسی‌ها نشان می‌دهد چیزی در حدود ۷۵ درصد کود فسفاته و پتاسه مورد نیاز بخش کشاورزی وارداتی است بنابراین با توجه به گفت‌وگوهای این روزهای متولیان حوزه جهاد کشاورزی و وزارت صمت می‌توان نتیجه گرفت که علاوه بر قیمت‌های نجومی احتمالا کشاورزان در مورد تامین کودهای شیمیایی هم باید نگران باشند. لازم به ذکر است در بخش کشاورزی انواع متنوعی از کودهای کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرد که کودهای ازته سوپر فسفات تریپل، دی آمونیوم فسفات، کلرول پتاسیم، سولفات پتاسیم از جمله آن‌ها محسوب می‌شود از طرفی در حالی‌که کشور در تامین کودهای ازته به خودکفایی رسیده اما در حوزه کودهای فسفاته و پتاسه همچنان وابسته به واردات است. بدون تردید چالش‌هایی نظیر نابه‌سامانی در بازار فروش و تامین نهاده‌های کشاورزی و کودهای شیمیایی با دلیل و منطقی که پشت شعار حمایت از بخش کشاورزی، تامین امنیت غذایی و خودکفایی در این عرصه با کاهش میزان وابستگی به خارج از کشور وجود ندارد نه‌تنها به هیچ عنوان همخوانی ندارد بلکه دسترسی به چنین اهدافی را هم با مخاطراتی جدی مواجه خواهد ساخت.

فروش زمین در چابکسر

یک قطعه زمین با سند مالکیت به مساحت ۳۷۱ مترمربع واقع در چابکسر، خیابان شهید حسینی، انتهای کوچه طراوت ۲ به فروش می رسد.
متقاضیان با شماره ۰۹۱۱۹۳۸۲۰۰۷ تماس بگیرند.

شنبه ۲۰ دی ۱۳۹۹

خبر

سرقت از یک طلافروشی در سام رشت

گیلان امروز– سرهنگ محمود حافظی، سرپرست فرماندهی انتظامی شهرستان رشت گفت: سارقان پس از در اختیار گرفتن کلید مغازه از شاگرد یک طلافروشی در سام رشت، این واحد صنفی را مورد سرقت قرار دادند.

به گزارش دیارمیرزا، سرپرست فرماندهی انتظامی شهرستان رشت گفت: سارقان پس از در اختیار گرفتن کلید مغازه از شاگرد یک طلافروشی در سام رشت، این واحد صنفی را مورد سرقت قرار دادند.

سرهنگ محمود حافظی در تشریح این خبر اظهار داشت: در این اعلام مرکز فوریت‌های ۱۱۰ پلیس مبنی بر وقوع یک فقره سرقت از طلافروشی در خیابان سردار جنگل شهرستان رشت، ماموران انتظامی جهت بررسی موضوع در محل حاضر شدند.

وی با اعلام اینکه با حضور ماموران انتظامی در صحنه، صحت موضوع محرز شد، افزود: برابر اظهارات شاکی، سارقان پس از سوار کردن شاگرد مغازه طلافروشی و گرفتن کلید مغازه از وی، وارد طلافروشی شده و پس از سرقت طلاجات شاگرد مغازه را در شهر خمام رها می‌کنند.

سرپرست فرماندهی انتظامی شهرستان رشت بیان داشت: در این رابطه به شخصی اسبب نرسیده و بنا به اظهار صاحب طلافروشی، مقدار تقریبی ۳ کیلو و ۵۰۰ گرم طلا به سرقت رفته است. سرهنگ حافظی تصریح کرد: تلاش ماموران پلیس برای بررسی دقیق موضوع، شناسایی و دستگیری سارقان این پرونده در دستور کار قرار دارد که نتایج آن متعاقبا اعلام خواهد شد.

●●●●●

●●●●●

●●●●●

فرماندار رشت:

بازآفرینی حرم مطهر خواهر امام رضا (ع) مطالبه مردم رشت است

گیلان امروز– فرماندار رشت با اشاره به اینکه یکی از مطالبات مهم مردم بازآفرینی حرم مطهر خواهر امام رضا (ع)، گفت: باید نگاه ویژه ای به اجرای این پروژه شود.

به گزارش مهر، علی فتح اللهی در جلسه بازآفرینی شهری رشت با بیان اینکه در این شهر به دلیل بارندگی‌ها و آب و هوایی شرایط سخت‌تری داریم، افزود: برای جذب اعتبارات نیازمند همت و جدیت همه دستگاه‌ها در شهرستان رشت هستیم.

وی احیای ساخت‌های فرسوده شهر رشت را یکی از چالش‌های مدیریت شهری عنوان کرد و گفت: در رشت کمیسیون بازآفرینی به صورت مستمر برگزار شده و در جاهایی که مقرر بوده پروژه‌ها مصوب شود انجام شده و اقدامات اولیه در دستور کار قرار گرفته است. فتح الهی با بیان اینکه در شهرستان رشت در موارد مختلف نگاه همه جانبه می‌تواند راهگشا باشد، اضافه کرد: احیای رودخانه‌ها، احیای بافت‌های قدیمی و جمع آوری فاضلاب شهر ی تالاب عینک و ساختمان‌ها در اولویت قرار دارد. فرماندار رشت با بیان اینکه یکی از خواسته‌های دیرینه مردم این شهر بازسازی منطقه حرم مطهر خواهر امام رضا (ع) است، افزود: باید نگاه ویژه ای به اجرای این پروژه با توجه به اهمیت آن برای مردم شهر رشت شود.

●●●●●

●●●●●

تبدیل چابکسر به پایانه صادراتی گل

و گیاه زینتی

گیلان امروز– رئیس سازمان جهاد کشاورزی گیلان گفت: پایانه صادراتی گل و گیاه زینتی در شهر چابکسر علاوه بر شناسایی بیشتر این شهر به رونق کسب و کار نیز کمک می‌کند. مسعود الماسی رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان گیلان در گفتگو با دیارمیرزا در مورد آخرین وضعیت پرورش گل و گیاه زینتی در استان گفت: برای حمایت از پرورش صنعت گل و گیاه زینتی در استان تصمیماتی اتخاذ شد که در جلسه با فرماندار شهرستان رودسر نیز مذاکراتی در این زمینه صورت گرفت.

الماسی با اشاره به اینکه شهر چابکسر دارای پتانسیل بالایی در زمینه پرورش گل و گیاه زینتی است، افزود: چابکسر دارای فضای مناسبی برای تولیدات گل و گیاه است که با حمایت جدی تر می‌توان در آینده از این شهر به عنوان پایانه صادراتی گل و گیاه زینتی استان از آن استفاد کرد. وی با اشاره به اینکه در سالهای گذشته زمینه های مناسبی برای صادرات گل و گیاه در استان وجود داشت، گفت: متأسفانه به علت بیماری کرونا دچار فراز و نشیب شدیم به طوریکه سال گذشته ۳۵۰ هزار دلار از محصولات گل و گیاه استان صادر شد البته این رقم در مقابل صادرات ۳۰۰ میلیون دلاری بخش کشاورزی رقم بزرگی نیست. الماسی در پایان اظهار کرد: می‌توان با حمایت از پایانه صادراتی گل و گیاه زینتی در شهر چابکسر به قطب تولید این گیاهان تبدیل کرد که سبب رونق در معیشت مردم و کسب و کارهای خرد نیز خواهد شد.

کاهش ۴۲ درصدی صید ماهیان

استخوانی از دریای خزر

گیلان امروز– معاون صید شیلات گیلان با اشاره به کاهش ۴۲ درصدی میزان صید ماهیان استخوانی در مقایسه با سال گذشته، گفت: تاکنون ۴۷۸ تن ماهی استخوانی صید شده است.

اکبر ایلدریم در گفتگو با مهر با اشاره به اینکه فصل صید از ۲۰ مهرماه آغاز شده است، اظهار کرد: بعد از گذشت ۸۷ روز از فصل صید ۴۷۸ تن انواع ماهیان استخوانی از دریای خزر صید شده است. وی با بیان اینکه در مقایسه با سال گذشته ۴۲ درصد کاهش میزان صید داشته ایم، افزود: بیشترین ماهی صید استخوانی شده از دریای خزر کفال با ۵۶ درصد معادل ۲۷۰ تن است.

معاون صید اداره کل شیلات گیلان در ادامه با اشاره به اینکه ماهی سفید با ۲۸ درصد معادل ۱۸۰ تن در رده بعدی قرار دارد، گفت: شش درصد باقیمانده ماهیان استخوانی صید شده معادل ۲۵ تن مربوط به انواع کپور، سیم، انواع کولی ها است.

وی با بیان اینکه ارزش فروش این میزان ماهی صید شده ۳۹۷ میلیارد ریال است، ادامه داد: این میزان ماهی با ۷۷۰۰ متره تورکشی توسط ۴۹ شرکت پری با چهار هزار صیاد انجام شده است. ایلدریم با بیان اینکه این موضوع نشان دهنده کاهش میزان صید بوده که عوامل مختلفی در آن دخیل هستند، گفت: افزایش تعداد روزهای طوفانی دریای از ۲۵ روز سال گذشته به ۳۱ روز امسال و حضور صیادان غیر مجاز از مهم‌ترین عوامل کاهش میزان صید امسال است.